

ACTA- RESUM de la desena reunió de la Comissió paritària general de seguiment de l'Acord Comú de condicions pels empleats públics dels ens locals de Catalunya de menys de 20.000 habitants.

Reunió de la Comissió paritària general de seguiment de l'Acord Comú, celebrada a les **13:00** hores del dia **9 d'abril de 2018**, a la seu de l'FMC (Federació de Municipis de Catalunya) situada al carrer Via Laietana, 33 6 pis de Barcelona.

Hi assisteixen:

FSC-CCOO

Enric Quílez i Puig

UGT Catalunya

Àngel Caparrós Pallarés (assessor)

ACM

Albert Guilera i Planas

FMC

Sílvia Folch i Sánchez

Eugènia Revilla Esteve

Josep Manel Abad i Navarrete (com secretari de la Comissió)

Ordre del dia:

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (19 de febrer). Signatura.
2. Posicionament respecte a la consulta formulada per l'Ajuntament d'Avinyonet de Puigventós.
3. Altres. Precs i preguntes

(Ordre del dia corresponent a la convocatòria de la Comissió Paritària de l'Acord Comú prevista pel dia 19 de març i posposada a petició d'una de les parts al 9 d'abril)

Desenvolupament de la reunió.

Benvinguda.

La senyora Sílvia Folch(FMC) dóna la benvinguda als assistents.

1. Aprovació i signatura de l'acta de la reunió de la Comissió Paritària de 19 de febrer. (enviada per a la seva lectura i revisió)

Els assistents donen per bona l'acta de la reunió del dia 22 de gener i es procedeix a la seva signatura.

2. Posicionament respecte a la consulta formulada per l'Ajuntament d'Avinyonet de Puigventós.

La senyora Sílvia Folch pregunta si algun membre e la Comissió vol pronunciar-se. El senyor Enric Quílez (CCOO) expressa, que no els sembla mala solució, que els triennis es reconeixin des de l'any anterior, tal com es va comentar a la darrera reunió.

El senyor Albert Guilera (ACM) exposa que quan es va signar l'Acord Comú es va alertar que no podia suposar cap increment retributiu. És per aquest motiu que proposa que a partir de l'adhesió comencin a computar els triennis però no els anteriors a l'adhesió. Sí que estan oberts a que a nivell local es pugui negociar. És a dir, estan oberts que es pugui pactar el temps treballat amb anterioritat a nivell local.

A continuació intervé la senyora Eugènia Revilla (FMC) per posar en comú els aspectes sobre els que totes les parts estan d'acord. En aquest sentit el primer punt d'acord seria que el personal funcionari tindria reconeguts els triennis directament per la llei mentre que el personal laboral, des de l'any 1994, dependria del que determinés la negociació col·lectiva o el contracte de treball. Això significa que en el cas dels funcionaris el reconeixement dels triennis opera automàticament, i en conseqüència integren les retribucions bàsiques i no són pas un complement salarial. Per contra, en el cas dels empleats públics laborals, la qüestió depèn del que determini en el seu cas la negociació col·lectiva. En el cas de l'Acord comú, s'ha produït una equiparació del règim de reconeixement dels triennis entre els empleats públics funcionaris i els empleats públics laborals. Ambdós col·lectius tindran la mateixa estructura salarial i en conseqüència la jurisprudència sobre els complements salarials de l'ordre jurisdiccional social no resulta plenament aplicable als empleats públics de l'Acord comú. Amb l'Acord comú s'equiparen els dos col·lectius i com a resultat d'aquesta equiparació, no és que s'augmentin les retribucions dels empleats públics laborals, sinó que simplement se satisfà un dret reconegut. Un cop entenem que ambdós col·lectius d'empleats públics es troben equiparats, el següent pas és determinar si el reconeixement de triennis en el cas dels empleats públics laborals s'ha de produir des de l'adhesió a l'Acord comú en endavant o per contra, es pot entendre que el reconeixement té uns determinats efectes "ex ante" o efectes retroactius. I diria que és en aquest punt on es produeix la discrepància entre les diverses parts de l'Acord comú.

La senyora Eugènia Revilla (FMC) també exposa que ha revisat els convenis de diversos ajuntaments, tant petits com grans i alguns d'ajuntaments semblants al que ens fa la consulta i amb caràcter general la majoria de convenis no contempnen expressament la forma en que es meriten els triennis ja que la majoria d'ells fan una remissió implícita a la normativa de funció pública aplicable als empleats públics amb vincle funcional. En el cas de l'Acord comú tampoc no hi ha una regulació explícita de la forma amb què es meriten els triennis sinó que és més aviat un reenviament implícit a la regulació aplicable als personal funcionari, i per aquest motiu es considera que la manera de reconèixer els triennis ha de ser aquesta. Això significarà que els empleats públics que no tinguessin reconeguts fins al moment de l'adhesió a l'Acord comú cap trienni, tindran dret al seu reconeixement de la mateixa manera en què se'ls reconeixin als empleats públics amb vincle funcional. Ara bé una qüestió és el reconeixement del dret a percebre triennis i un altre de ben diferent són els efectes econòmics d'aquest reconeixement, ja que en el cas del personal laboral, i en aplicació de la regulació de l'Estatut dels Treballadors, les reclamacions de quantitat caduquen al l'any. Per tant, això

significarà que els efectes econòmics del reconeixement dels triennis del personal laboral es podran retrotraure un màxim d'un any.

El senyor Albert Guilera (ACM) formula la pregunta de si avui se signés l'Acord i un empleat públic laboral portés 12 anys treballant a l'ajuntament que s'adhereix, el reconeixement de triennis implícit amb l'adhesió a l'Acord comú comportaria que tingués dret a la percepció automàtica de quatre triennis?

La senyora Eugènia Revilla respon que sí, ja que la manera de valorar els serveis prestats seria la mateixa que si es tractés d'un empleat públic amb vincle funcional.

El senyor Albert Guilera (ACM) apunta que des de la seva entitat no veuen clara aquesta interpretació perquè pot suposar un entrebanc per adherir-se a l'Acord comú pels efectes econòmics que pot tenir sobre la partida de personal del pressupost de l'ajuntament.

El senyor Àngel Caparrós (UGT) posa l'exemple d'alguns ajuntaments en el que van estar d'acord que l'adhesió repercutia sobre la massa total del Capítol I i van pactar fer-ho en dos anys, però sempre partint de la base que el reconeixement dels serveis prestats és des del minut zero. També comenta l'exemple d'altres ajuntaments petits que s'han adherit i ja pagaven triennis abans. Considera que es pot deixar obert a la negociació de cada ens local com es paga i que es negociï en quin termini. Recorda que la postura de la seva organització és que es reconeguin triennis des del minut zero i que es negociï com s'executa i en quin termini, però no accepten que es meritin triennis a partir de l'entrada en vigor de l'adhesió a l'Acord.

La senyora Sílvia Folch (FMC) destaca que ens trobem en aquesta situació perquè tenim un acord únic de condicions. Si tinguéssim un acord i un conveni és probable que no ho reconeguéssim però tenim un únic marc que ens marca la intencionalitat que és l'empleat públic. En aquest afany d'igualar condicions, coincideix que és des de l'inici igual que pels efectes econòmics.

El senyor Àngel Caparrós (UGT) pregunta al representant de l'ACM si no veuria bé que es reconeguessin els triennis i que cada mesa negociés els terminis d'execució.

La senyora Sílvia Folch (FMC) expressa que el punt de discrepància és com s'abonaran i quan s'abonarien els terminis, si no es preveuen en el pressupost.

El senyor Caparrós (UGT) afirma que aquesta qüestió és precisament la que s'ha de negociar a nivell de cada ens local.

Arribats a aquest punt la senyora Eugènia Revilla (FMC) exposa que pràcticament les diferents parts estan d'acord sobre com resoldre la qüestió si bé hi ha una discrepància respecte de la manera d'abordar els efectes retroactius del reconeixement dels triennis.

El senyor Albert Guilera (ACM) intervé dient que veuen un problema establir d'entrada i com efecte automàtic de l'adhesió que l'antiguitat i reconeixement dels triennis del personal es reconegui des de l'entrada a l'administració. Comenta que l'inconvenient el veu quan això s'estableix com a principi general, quan hi poden haver ajuntaments que poden arribar a un acord en què no s'estableixin aquests termes. Per aquest motiu, la seva proposta és deixar que cada ajuntament acordi i negociï el que cregui més oportú i no predeterminar-ho.

El senyor Àngel Caparrós (UGT) comenta que hi ha altres ajuntaments que estan en procés de negociació i no hi ha cap problema. El senyor Caparrós expressa que entén perfectament el neguit que expressa el senyor Guilera, però que també es pot trobar amb el cas invers i que sigui per part dels sindicats que hi hagi l'impediment per adherir-se.

La senyora Eugènia Revilla (FMC) manifesta que no es pot deixar aquesta qüestió oberta a la interpretació ja que les parts que integren la Comissió Paritària General de Seguiment son les que han de vetllar per la interpretació i aplicació de l'Acord comú.

El senyor Àngel Caparrós (UGT) indica que el que es podria deixar obert a la lliure interpretació de les parts seria la forma del pagament.

La senyora Eugènia Revilla (FMC) respon que per l'impacte econòmic que pot tenir és necessari i desitjable que aquesta qüestió sigui el resultat de la negociació que es produeixi a nivell de l'ens local.

El senyor Àngel Caparrós (UGT) exposa que seria desitjable proporcionar una resposta clara a l'ajuntament que ha formulat la consulta.

La senyora Eugènia Revilla (FMC) afegeix que en tot cas la resposta que es doni ha de ser fruit del consens de les quatre parts representades a la Comissió. Cal tenir present que al tractar-se d'una comissió paritària les seves decisions s'ha d'adoptar per una majoria. Per això proposa treballar en un text comú, en especial sobre els aspectes sobre es que s'està d'acord, i un cop fet això exposar sobre quins aspectes no hi ha consens.

En aquest sentit la senyora Sílvia Folch (FMC) insisteix que cal centrar-se en dos elements, el reconeixement i els efectes.

La senyora Eugènia Revilla (FMC) proposa fer circular per correu electrònic les posicions dels membres de la Comissió.

S'acorda fer circular entre els membres de la Comissió paritària un text en el que tots els membres hi diguin la seva i convocar la Comissió quan s'hagin definit postures i consensuat acords i desacords, si es dóna el cas.

3. Altres. Precs i preguntes

Donat que la reunió s'ha convocat per tractar un únic tema, ningú demana la paraula i sense cap altre tema a tractar, es dóna per acabada la reunió.

Josep Manel Abad

Secretari